

[M. C. Jensen.]

Landbruget. De andre Erhverv har dog heldigvis indset Nødvendigheden af at gaa i Forhandling sammen med Landbruget, og Fiskerierhvervet er jo ogsaa et Erhverv, der bidrager til at skaffe fremmed Valuta hjem. Det er ogsaa et Erhverv, der gerne vilde klare sig selv, men som har uhyre svært derved. Jeg staar her med en Skrivelse, hvori man har meddelt os, at det ikke lod sig gøre at opnaa de Indrømmelser, som man fra dansk Side kunde ønske, og jeg betvivler slet ikke, at det er rigtigt, at man har ført Sagen frem; jeg betvivler selyfølgelig heller ikke, at det er rigtigt, naar man meddeler os, at den anden Part har været utilbøjelig til at gaa ind i en Realitetsforhandling om Indrømmelser over for dansk Fiskerieksport; jeg ønsker imidlertid fra denne Talerstol at sige, at naar man skal i Forhandling om bedre Eksportvilkkaar, hvad enten det er for det ene Erhverv eller for det andet, saa synes det mig at være en god Linie, vi har været inde paa: at Erhvervene følges ad i disse Forhandlinger, idet vi jo har visse, og ikke mange, grundlæggende Erhverv, der nødvendigvis maa holdes gaaende paa bedst mulig Maade. Jeg er i øvrigt glad over, at Sagen kommer i Udvalg; saa kan man maaske faa de Oplysninger, som ikke kan gives offentligt om denne Sag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan være ganske enig med den ærede sidste Taler i at beklage, at det meget tidligt var klart, at der med Hensyn til Fiskeeksporten ikke var noget at opnaa under de Forhandlinger, der her har fundet Sted. Jeg kan ogsaa slutte mig til den almindelige Betragtning; at det er ønskeligt, at Erhvervene i størst mulig Grad samvirker, og at det ene Erhverv i givet Tilfælde skal være villigt til at gøre Indrømmelser, som kan komme andre Erhverv til gode. I det Omfang, som de rent praktiske Forhold i hvert givet Tilfælde tillader, vil vi ogsaa altid tage Fiskerirepræsentanterne med lige saa godt som Repræsentanter for andre Erhverv, hvor det gælder deres Interesser.

I øvrigt kan jeg takke Ordførerne for de 3 Partier for deres Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg kan jo ikke med ganske samme Tilfredshed takke Ordføreren for Det konservative Parti, selv om jeg ikke har noget at beklage mig over med Hensyn til hele den Maade, hvorpaa han fremførte sine Betæneligheder. Men der fremkom fra den ærede Ordførers Side Udtalelser, som jeg tror, det vil være rigtigt

at besvare, hvilket i dette Tilfælde vil sige at modsige.

Det ærede Medlem mente, at der ikke var Rimelighed i, at Rigsdagen deltog i Ansvaret, naar Rigsdagen ikke havde faaet Indflydelse paa selve Traktatens Udarbejdelse. Dertil kan jeg svare, at selve det, der foreligger her, er det eneste, som Rigsdagen faar Medansvar for ved sin Afstemning. De dertil knyttede Aftaler, som man mener ikke at have været oplyst om, og som hele Rigsdagen fornuftigvis ikke kunde oplyses om paa de forskellige Stadier og i Enkeltheder, de træffes jo paa Regeringens Ansvar, saaledes som en Række Beslutninger med Hensyn til Tildeling af Valutaattester bliver taget; der er ikke her noget Særansvar for Rigsdagen, og Rigsdagens Ansvar bliver hverken større eller mindre ved, at man stemmer for denne Beslutning; den gælder det, som foreligger, den Traktat og den dertil knyttede Slutprotokol, som er Offentligheden og den samlede Rigsdag fuldt ud bekendt. Jeg kan være enig med den ærede Ordfører for Det radikale Venstre i, at saadan gaar det altid med Hensyn til Traktater; de forelægges først for den samlede Rigsdag i det Øjeblik, de er sluttet, og jeg ved ikke, hvordan det i det praktiske Liv overhovedet skulde kunne gaa til paa anden Maade.

Man kan ikke sætte Muligheder under Debat og Forhandling i Rigsdagen. Man har nævnt den Tanke, at man kunde gaa til lukkede Rigsdagsmøder, men jeg tror at turde sige, at som de øjeblikkelige Forhold er, vil hver af os være paa det rene med, at vi ikke kunde regne med, at de Meddelelser, som vi over for andre var forpligtet til ikke at sprede ud for alle Vinde, ikke spredtes ud, hvis man afholdt lukkede Rigsdagsmøder. Men netop under Hensyn til de Forhold, som i saa Henseende naturligt gør sig gældende, har Rigsdagen sammen med Regeringen truffet Beslutning om, hvorledes den Indflydelse, Rigsdagen naturligt maa øve paa Forhandlingen, skal udøves, nemlig gennem det udenrigspolitiske Nævn; og det har der været den rigeste Lejlighed til her. Alle de Partier, der er repræsenteret i det høje Landsting, er ogsaa repræsenteret i det udenrigspolitiske Nævn, og der har været fuld Lejlighed til ogsaa der at tage Drøftelserne op og faa Besked om alle Enkeltheder, som vedrører ikke blot selve den almindelige Traktat, men ogsaa alle de dertil knyttede Aftaler. Den Lejlighed har været benyttet i saadant Omfang, at jeg slet ikke kan se, at der i den Henseende skulde mangle noget. Det kan være rigtigt, at der er enkelte Medlemmer af Rigsdagen,